

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 24. lipca 1909.

Treść: (№ 110—113.) 110. Traktat państwowy zawarty w celu zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w Austrii wzgl. w Badeniu. — 111. Rozporządzenie, dotyczące uznania wyższej szkoły zawodowej dla przemysłu krawiectwa męskiego i damskiego, należącej do stowarzyszenia krawców w Wiedniu, za zakład, którego świadectwa, stwierdzające ukończenie głównych kursów zawodowych, zastępują częściowo dowód przepisanego czasu zatrudnienia w charakterze czeladnika. — 112. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Lublanie. — 113. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia zastępcy w razie przemijającej przeszkody, zaszłej co do osoby właściciela lub kierownika apteki publicznej.

110.

Traktat państwowy z dnia 7. listopada 1908,

między Austro-Węgrami a Badenem, zawarty w celu zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w Austrii wzgl. w Badeniu.

(Zawarty w Karlsruhe dnia 7. listopada 1908, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość dnia 24. grudnia 1908, ratyfikacje wymieniono w Karlsruhe dnia 29. stycznia 1909.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia
 Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae
 Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentariis Nostris atque illis Magnis Ducis Badae tractatus pro evitanda in Austria et in Magno Ducatu Badensi duplici impositione vectigalium publicorum, die septimo mensis Novembris anni millesimi nongentesimi octavi Caroli in Hesychio initus et signatus fuit, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, Król Czeski itd., i Apostolski Król węgierski

oraz

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę badeński,

przejęci życzeniem zapobieżenia podwójnym opodatkowaniu w stosunku między Austryą a Badenem, które mogłyby wynikać wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w tych Państwach, zamianowali w celu zawarcia w tym względzie traktatu państwowego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, Król Czeski itd., i Apostolski Król węgierski:

pana Ludwika von Callenberg, Swego nadzwyczajnego posła i upelnomocnionego ministra przy Jego Królewskiej Wysokości Wielkim Księciu badeńskim i pana Dra Ottona Gottlieba, radcę sekcyjnego w c. k. Ministerstwie skarbu,

zaś

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę badeński:

barona Adolfa Marschalla von Bieberstein, ministra Swego Domu i spraw zewnętrznych, oraz pana Dra Wilhelma Heintze, radcę legacyjnego w Ministerstwie swego Domu i spraw wewnętrznych,

którzy po udzieleniu sobie pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące punkta.

Artykuł 1.

Z zastrzeżeniem postanowień, zawartych w artykułach 2. do 4. włącznie, pociągnię się obywateli austriackich wzgl. badeńskich do płacenia państwowych podatków bezpośrednich tylko w tem Państwie, w którym oni mają miejsce zamieszkania, a w jego braku tylko w tem Państwie, w którym przebywają.

Z tem samym zastrzeżeniem pociągnię się obywateli austriackich wzgl. badeńskich, którzy mają miejsce zamieszkania w obu Państwach, do płacenia państwowych podatków bezpośrednich tylko w tem Państwie, w którym oni posiadają prawo obywatelstwa.

Miejsce zamieszkania w rozumieniu niniejszych układów istnieje w tem miejscu, w którym ktoś ma mieszkanie wśród okoliczności, pozwalających wnosić na zamiar stałego zatrzymania tegoż.

Artykuł 2.

Bez względu na przynależność państwową lub miejsce zamieszkania osoby obowiązanej do uisz-

czenia podatku opłacać się będzie państwowe podatki bezpośrednie od posiadłości gruntowych i budynków, tudzież od prowadzenia stałego przemysłu, jak również od dochodu, pochodzącego z tych źródeł, jedynie w tem Państwie, w którym leżą posiadłości gruntowe i budynki albo w którym utrzymuje się zakład dla wykonywania przemysłu.

Za zakłady dla wykonywania przemysłu uważa się zakłady filialne, fabryki, składy, kantory, biura zakupna lub sprzedaży i inne urzędy, służące do wykonywania stałego przemysłu przez samego przedsiębiorcę, przez uczestnika w przedsiębiorstwie, prokurzystę lub innych stałych zastępców.

Jeżeli zakłady tego samego przedsiębiorstwa przemysłowego istnieją w obu Państwach, wówczas będzie się wymierzać państwowe podatki bezpośrednie w każdym Państwie tylko w miarę obrotu, wychodzącego z krajowych zakładów przemysłowych.

Co do opodatkowania wierzytelności hipotecznych i dochodu z nich płynącego mają być nadal stosowane bez ograniczeń postanowienia ustawowe, obowiązujące w Austrii wzgl. w Badenie.

Artykuł 3.

O ile opodatkowanie dochodu z procentów i rent ma być w myśl ustawy austriackiej o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, uskuteczniane w drodze potrącenia, będzie ono wykonywane bez ograniczeń.

Przez to jednak nie narusza się bynajmniej prawa opodatkowania, przysługującego Państwu badeńskiemu według ustaw badeńskich.

Artykuł 4.

Na płace, emerytury i płace poczekalne, wypłacane przez jedną z kas państwowych (kasę koronną, nadworną, krajową), będzie się nakładać podatki bezpośrednie tylko w tem Państwie, które ma uiszczać wypłatę.

Artykuł 5.

Pomiędzy Stronami umawiającymi się istnieje zgoda co do tego, iż podatek przemysłowy, który ma być płacony w Wielkiem Księstwie badeńskiem (ustawa z dnia 25. sierpnia 1876 w brzmieniu z dnia 26. kwietnia 1886), należy uważać w myśl § 9., ustęp 2. ustawy austriackiej, dotyczącej bezpośrednich podatków osobistych z dnia 25. października 1896, za podatek równorzędny z powszechnym podatkiem zarobkowym, zaś podatek od rent z kapitału, który ma być płacony w Badenie, (ustawa z dnia 29. czerwca 1874 w brzmieniu z dnia 6. marca 1886), w myśl § 127., ustęp 1. wspomnianej ustawy austriackiej za specjalne opodatkowanie bezpośrednie.

W Wielkiem Księstwie badeńskiem wchodzi w miejsce podatku przemysłowego i podatku od rent z kapitału z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1908 podatek majątkowy (ustawa z dnia 28. września 1906).

Artykuł 6.

Układ niniejszy nie narusza postanowień traktatów handlowych i celnych, tudzież traktatów, dotyczących żeglugi na jeziorze Bodeńskiem.

Artykuł 7.

Pod względem dalszych szczególnych postanowień, potrzebnych w danym razie celem zapobieżenia ile możności podwójnemu opodatkowaniu takich osób, które są zarówno obywatelami austriackimi jak i badeńskimi a zarazem mają miejsce zamieszkania na obu obszarach państwowych, porozumią się w danym wypadku Strony kontraktujące i wydadzą zarządzenia, odpowiadające układowi.

Artykuł 8.

Układ niniejszy nie odnosi się do wykonywania przemysłów domokrężnych i wędrownych.

Karlsruhe, dnia 7. listopada 1908.

Ludwik von Callenberg wtr.

Dr. Otto Gottlieb wtr.

Artykuł 9.

Postanowienia niniejszego traktatu wchodzi w życie w Austrii i w Badenie z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1906.

Każda ze stron ma prawo wypowiedzenia traktatu. Jeżeli wypowiedzenie nastąpi w czasie od dnia 1. stycznia do dnia 30. września pewnego roku kalendarzowego włącznie, wówczas traktat traci moc obowiązującą już na rok kalendarzowy, następujący bezpośrednio po wypowiedzeniu. Jeżeli wypowiedzenie nastąpi w czasie od dnia 1. października do dnia 31. grudnia pewnego roku kalendarzowego włącznie, wówczas uważa się traktat za rozwiązany dopiero począwszy od drugiego roku kalendarzowego, który nastąpi po wypowiedzeniu.

Artykuł 10.

Układ niniejszy ma być obustronnie przedłożony do Najwyższego zatwierdzenia, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych ma być uskuteczniiona w Karlsruhe.

W dowód tego pełnomocnicy podpisali układ niniejszy własnoręcznie w dwóch równobrzmiących wygotowaniach i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Adolf baron Marschall
von Bieberstein wtr.

Dr. Wilhelm Heintze wtr.

Nos, visis et perpensis tractatus huius articulis, illos omnes ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus Verbo Nostro promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robor praesentis ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae die vigesimo quarto mensis Decembris anno Domini millesimo nongentesimo octavo, Regnorum Nostrorum sexagesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Alois liber baro ab **Aehrenthal** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a **Mihalovich** m. p.

Caes. et Reg. Caput sectionis.

Protokół końcowy.

Przy podpisaniu zawartego w dniu dzisiejszym traktatu państwowego dla zapobiegania podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wynikać wskutek stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w Austrii wzgl. w Badenie, zawarli podpisani pełnomocnicy jeszcze następujące porozumienie, która ma mieć równą z traktatem moc i skuteczność.

Strony kontraktujące zgadzają się na to, iż c. k. austriackie i wielko-książęce badeńskie władze podatkowe mają w celu wykonania traktatu

państwowego upoważnienie do bezpośredniego komunikowania się, tudzież do udzielania sobie na pytanie wyjaśnień z aktów urzędowych, oraz iż do tych zapytań i wyjaśnień ma znaleźć zastosowanie obowiązek dochowania tajemnicy urzędowej, a wreszcie, że akta nie będą przesyłane.

Protokół niniejszy, który należy uważać za zatwierdzony przez obie strony wskutek wymiany ratyfikacji traktatu państwowego, sporządzono w Karlsruhe w podwójnem wygotowaniu dnia 7. listopada 1908.

Ludwik v. Callenberg wlr.

Dr. Otto Gottlieb wlr.

Alfred baron Marschall
von Bieberstein wlr.

Dr. Wilhelm Heintze wlr.

Powyższy traktat państwowy ogłasza się na zasadzie § 285. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dotyczącej bezpośrednich podatków osobistych, z mocą obowiązującą dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Wiedeń, dnia 14. lipca 1909.

Biennerth wlr.

Biliński wlr.

111.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 1. lipca 1909,

dotyczące uznania wyższej szkoły zawodowej dla przemysłu krawiectwa męskiego i damskiego, należącej do stowarzyszenia krawców w Wiedniu, za zakład, którego świadectwa, stwierdzające ukończenie głównych kursów zawodowych, zastępują częściowo dowód przepisanego czasu zatrudnienia w charakterze czeladnika.

Na zasadzie § 14. a ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26, dotyczącej zmiany i uzupełnienia ordynacji przemysłowej, rozporządza się w uzupełnieniu rozporządzenia ministerjalnego z dnia 27. lipca 1907, Dz. u. p. Nr. 193, co następuje:

§ 1.

Ci pomocnicy przemysłu krawieckiego, którzy po należytem ukończeniu nauki albo po ukończeniu zastępującego ją przemysłowego zakładu naukowego uczęszczają co najmniej przez jeden rok szkolny (lub dwa, chociażby nie następujące po sobie półrocza) na prowadzone jako nauka dzienna główne kursa zawodowe wyższej szkoły zawodowej dla przemysłu krawiectwa męskiego i damskiego, należącej do Stowarzyszenia krawców w Wiedniu, celem dalszego kształcenia się w swoim przemyśle, mają wykazać celem rozpoczęcia i samoistnego wykonywania przemysłu krawieckiego zamiast przepisanego przynajmniej trzyletniego zajęcia tylko zajęcie jednoroczne w charakterze pomocnika (czeladnika), względnie robotnika fabrycznego.

§ 2.

W odnośnych świadectwach zakładu umieścić należy następującą klauzulę:

„Świadectwo to uprawnia na zasadzie § 14. a ustawy z dnia 5. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 26,

i rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. lipca 1909, Dz. u. p. Nr. 111, o ile zachodzą ogólne wymogi ustawy a równocześnie będzie dostarczony dowód jednorocznego zajęcia w charakterze pomocnika (czeladnika), względnie robotnika fabrycznego, do rozpoczęcia i samoistnego uprawiania przemysłu krawieckiego.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Ritt wlr.

Weiskirchner wlr.

112.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1909,

dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Lublanie.

Na zasadzie §§ 2. i 3. ustawy z dnia 27. listopada 1896., Dz. u. p. Nr. 218., wprowadzającej w życie sądy przemysłowe i sądownictwo w sporach ze stosunku pracy, nauki i płacy w przemyśle, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Dnia 1. grudnia 1909. rozpocząć ma działalność Sąd przemysłowy w Lublanie, utworzony na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218.

Ten sąd przemysłowy nosi nazwę: „C. k. Sąd przemysłowy w Lublanie“. Pieczęć urzędowa sądu przemysłowego mieści w sobie orla cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji, wymieniony w ustawie z dnia 27. listopada 1896., Dz. u. p. Nr. 218., oraz jako sąd odwoławczy urzędować ma w sprawach tego sądu przemysłowego c. k. Sąd krajowy w Lublanie.

§ 2.

Miejscowa właściwość Sądu przemysłowego w Lublanie rozciąga się na okrąg c. k. Sądu powiatowego w Lublanie.

§ 3.

Rzeczowa właściwość Sądu przemysłowego w Lublanie rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa, wymienione w § 1., ustępie 2. ustawy o sądach przemysłowych a znajdujące się w okręgu sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin, od którego sąd przemysłowy uzyska właściwość rzeczową względem kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Liczbę asesorów Sądu przemysłowego w Lublanie ustanawia się na 48, liczbę zastępców na 28, a liczbę asesorów sądu odwoławczego w sporach przemysłowych (§ 31., ustęp 3. ustawy o sądach przemysłowych) na 12.

§ 5.

Asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu odwoławczego wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych w stosunku, który wynika z podziału niżej zamieszczonego.

Wydanie zarządzeń potrzebnych na przypadek, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcyach terytorjalnie podzielonych, pozostawia się c. k. Rządowi krajowemu w Lublanie.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych dla przedsiębrania wyborów i ogólną ilość asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, tudzież asesorów sądu odwoławczego, którą każda grupa wybrać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się jak następuje:

Grupa I.

Wszystkie przedsiębiorstwa wielkie z wyjątkiem handlowych:

16 asesorów	} sądu przemysłowego,
8 zastępców	
4 asesorów sądu odwoławczego.	

Grupa II.

Wszystkie przedsiębiorstwa drobne z wyjątkiem handlowych:

20 asesorów	} sądu przemysłowego,
12 zastępców	
4 asesorów sądu odwoławczego.	

Grupa III.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe:

12 asesorów	} sądu przemysłowego,
8 zastępców	
4 asesorów sądu odwoławczego.	

Za przedsiębiorstwa wielkie w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy te przedsiębiorstwa, którym wymierzono rocznie więcej jak 300 koron powszechnego podatku zarobkowego. Przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków, zaliczać należy do przedsiębiorstw wielkich.

§ 6.

Zwrot wydatków w gotówce (§ 13. ustawy o sądach przemysłowych) przyznawać należy asesoram sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesoram sądu odwoławczego, stosując analogicznie postanowienia §§ 3. do 10., 15., 20., 21., 23. i 24. rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należytościach świadków i znawców w sporach cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku, należne asesoram i zastępcom ze stanu robotników, tudzież takie samo wynagrodzenie, należące się według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 165, asesoram i zastępcom z grona przedsiębiorców, ustanawia się w kwocie 2 K 50 h za pół dnia a w kwocie 5 K za cały dzień, bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzania tego wynagrodzenia należy przyjąć czas, przez który asesor (zastępca) opuścił rzeczywiście swój zarobek; w szczególności uwzględnić należy przytem także czas drogi do sądu i z powrotem.

Biliński wlr.

Weiskirchner wlr.

Haerdtl wlr.

Hochenburger wlr.

113.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20. lipca 1909,

dotyczące ustanowienia zastępcy w razie przemijającej przeszkody, zaszłej co do osoby właściciela lub kierownika apteki publicznej.

Na zasadzie § 4., ustęp 2. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907, o uregulowaniu spraw dotyczących aptek, postanawia się, iż w razie przemijającej przeszkody, zaszłej co do osoby właściciela lub odpowiedzialnego kierownika apteki publicznej albo filii apteki takiej, nie trwający dłużej jak sześć tygodni, także takim osobom jako zastępcom, które odpowiadają wymogom § 3., punktu 1., 2., 3. i 5. ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5 z roku 1907, lecz których działalność zawodowa nie trwa jeszcze lat pięciu.

Zastępcę, któremu w powyższy sposób poruczono tymczasowo prowadzenie apteki, należy równocześnie z ustanowieniem go wskazać w myśl § 17. ustęp 4, powołanej ustawy politycznej władzy powiatowej.

Haerdtl wlr.